СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XL. Ч. 113. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 16 травня 1932. — VOL. XL. No. 113. Jersey City, N. J., Monday, May 16, 1932. THREE CENTS.

ЗАЛІЗНИЧНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ПРАЦІ АБО ЗАРОБІТНОЇ ПАЙКИ

ВАШИНҐТОН. — Президент Ґувер приняв делеґацію, яка репрезентувала одну третину залізничних юній. Делеґація заявила президентови, що уряд мусить числитися з тим, що безробітні мусять дістати роботу або заробітну пайку. В противнім разі вони не можуть ґарантувати, що буде спокій та що правильний залізничий рух буде міг бути далі удержаний.

Делеґація висказала свою опінію, що теперішня депресія продовжується через те, що не полагоджено справи воєнних довгів та що Злучені Держави натискають на те, щоби ті довги були далі сплачувані. Делеґація заявилася за уділення 25-літньої мораторії довжникам, з тим, щоби довжні держави причинилися до оживлення заграничної торговлі Злучених Держав.

ҐУВЕР ПРОТИ ВИДАЧІ БОНДІВ НА ЛІКВІДАЦІЮ БЕЗРОБІТТЯ.

ВАШИНҐТОН. — Президент заявився проти пляну демократів, щоби видати бонди на суму $2,-300,000,000 і призначити ті гроші на позички стейтам і містам на акцію, звязану з ліквідацією безробіття.

ХОЧУТЬ ЗВІЛЬНИТИ 2,000 ОФІЦИРІВ.

ВАШИНҐТОН. — У палаті послів перейшов 141 голосами проти 135 законопроєкт, який для ощадности звільняє 2,000 старшин зі служби в американській армії.

ШУКАЮТЬ УБИВНИКІВ СИНА ЛИНДБЕРҐІВ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Ґувер візвав тайну поліцію і всіх федеральних детективів до негайної якнайбільш енергійної акції в справі придержання тих злочинців, котрі допустилися викрадення і вбивства дитини Линдберґів. Президент заявив, що пошукування не можуть скінчитися, поки виновники не будуть зловлені й покарані.

ЛИНДБЕРҐ ОГЛЯНУВ СИНА.

ТРЕНТОН. — Спершу повідомлено поліцію, що Линдберґи відмовилися поглянути на свою дитину, щоби вона залишилася у них такою, як вони її памятають живою. Та вкінці полковник Линдберґ рішився таки оглянути дитину, щоби бути певним, що це є дійсно його син. Він казав, що пізнав сейчас сина по зубах. Поглянувши на дитину, ствердив, що це його син. Матір дитини не допущено до неї. Батько забрав з собою тільки жмут золотого волосся дитини, щоби його передати матері.

ДИТИНУ ЛИНДБЕРҐІВ СПАЛЕНО.

ЛИНДЕН (Ню Джерзи). — До „Роз Гил Семетері" привезено малу домовину з тілом убитого сина Линдберґів. За домовиною їхав батько дитини, Чарлз Линдберґ, і кілька урядових осіб. Не було ніякої релігійної церемонії. Дитину спалено в краматорії.

ҐОВЕРНОР ВИПРАВДУЄ ПОЛІЦІЮ.

ТРЕНТОН. — Ґовернор Мур називає смішними всі закиди, звернені проти поліції стейту Ню Джерзи за те, що вона не відшукала тіла вбитої Линдберґам дитини і не знайшла досі виновників. Ґовернор сумнівається, щоби дитина була давно вбитою і певний, що вона жила, коли відбувалися торги за окуп.

ЗАСИПУВАНО ЧАСОПИС ТИСЯЧАМИ РІЖНИХ ПОРАД.

НЮ ЙОРК. — „Ди Ню Йорк Таймс" подає, що за той час, як викрадено Линдберґам дитину, цей часопис діставав тисячі листів від детективів, бандитів, астрольоґів, релігійних фанатиків і ріжних інших осіб із вказівками, що треба робити, щоби віднайти дитину.

ВБИВНИК ДІСТАВ ОКУП.

НЮ ЙОРК. — З зізнань і документів, які подаєдо відома д-р Джан Кондон, виходить, що ті, котрі дістали окуп, були тими, що викрали дитину. Пізнати це по знаках, які залишено в кімнаті, коли її викрадали і які по тім подано на доказ того, що переговори за викуп ведуться з тими, що викрали дитину.

ОРЕЧЕННЯ ПСИХІЯТРА.

НЮ ОРЛІЕНС. — Траґедія з викраденою і вбитою дитиною Линдберґів була предметом наукового розгляду конвенції „Амерікен Медікал Асосієйшен".

Д-р М. Оснато, професор нервових недуг у Колюмбійськім університеті, каже, що злочинець, котрий доконав викрадення і морду, був психопатом, умово дуже здібною людиною, але морально збоченою, звірською. Оснато думає, що це ганебне діло було доконане не так ґенґстером як надзвичайно інтеліґентною особою. Ота особа рахувала з тим, що вона вийде безкарно, або з Дуже малою карою, та що на тім заважить вплив Линдберґів, які схочуть за всяку ціну дістати назад дитину.

Ота особа, що викрала дитину, віддала її потім з переляку садистичним злочинцям, котрі поповнили вбивство. Вони намагалися спершу дістати окуп, а потім могли вбити дитину тії, що її доставляли зі страху, щоби їх не зловили.

АРЕШТУВАЛИ 4 КОМУНІСТИЧНИХ КУРІЄРІВ.

Біля Нової Всі, пов. рибніцького, гранична сторожа після 2-годинної обосторонньої перестрілки придержала 4 комуністичних курієрів. Одного з них ранили. У чотирох скриньках були комуністичні друки (разом 3 сотнари). Мали вони з собою два кріси з набоями, кулі дум-дум і два пістолі.

МАДЯРЩИНА БЕЗ КАТА.

У Будапешті помер на грипу мадярський кат. Він застудився якраз при виконуванню своєї професії, коли то посилав на той світ одного розбійника. Тепер зголосилися понад 300 кандидатів на посаду ката. Але найбільше виглядів має контрольор електричних трамваїв, Александер Ґеркі, що навчився цього ремесла на війні. Вже 10. вересня 1914 року повісив він у Сербії одного Серба. А в пізніших роках перевів він на той світ ще 250 осіб.

НОВИЙ ЗРАЗОК ЛІТАКА.

Повідомляють із Міляно: Відбулися пробні лети нового літака зразку інж. Бернасконія. Літак важить 760 кг. і розвиває швидкість 147 кільометрів на годину. Новий літак підноситься в повітря з малої площі й дуже швидко, вживаючи лиш одну третину сили мотору з той, яку зуживають інші. Крім цього новий літак має бути безпечніший.

УКРАЇНСЬКИЙ, ЧИ... ФРАНЦУЗЬКИЙ?

Всі радієві програми на день 22. III. ц. р. заповіли відчит з Варшави проф. Мик. Ковалевського: „Україна в цифрах" в українській мові. Але що термін „український" не міг пролізти крізь горло „Куреpa Львовского", тому в числі 83 з дня 23. III. ц. р. подав, що згаданий відчит буде виголошений в „ензику французскім". Біда, якщо вже сама назва нагонює на декого такий страх, що і вимовити її лякається. Та тут з цієї трудної „ензикової" ситуації виратував всіх варшавський спікер, який повідомив радіоабонентів, що відчит відкликаний.

„ПРАВНЕ ЄЕН НАЛЕЖИ".

Ще давніше громада в селі Раденичах, пов. Мостиська, поставила на власній площі будинок, який потім наказні війти відступили до тимчасового вживання місцевій учительці, К. Подгурській. Тепер громада сама потребує цього будинку, а учителька не хоче випровадитися, бо каже: „то мі єен правне належи". Ба, що більше, вона хоче побільшити свою господарку і задумує ще ширше розбудуватися. В тій справі йде між учителькою і громадою спір.

ХТО КОГО НАДУВ?

Василь Яремко з Рішкової Волі, повіт Ярослав, Галичина, продавав дрова у вязанках. Хтось купив трохи дров і заплатив 10-доляровим банкнотом, кажучи собі видати 7 золотих. Селянин думав, що чоловік не добачив або не розуміється на грошах, сховав швидко 10 долярів і видав жадану суму і дрова. Якеж було його розчарування, коли, приглядаючись по хвилині долярам, переконився, що його надули, бо це була рекламова картка, на якій з одного боку є відбитка 10 долярів.

ОПІКА НАНСЕНІВСЬКОГО КОМІТЕТУ НАД УТІКАЧАМИ З РАДЯНЩИНИ.

На припоручення Союза Націй Нансенівський Інтернаціональний Комітет занявся в осени минулого року втікачами, в числі понад 1,000 осіб, в тім числі понад 700 жінок та дітей, скупчилися в Харбіні. Частина цих утікачів вже в дорозі до Параґваю, де вони матимуть роботу. Незабаром буде вивезена з Харбіну й решта. Ця вістка цікава для Українців, тим більше, що все більше українських селян намагається втекти до Румунії та Польщі. Є відомости, що й українські еміґрантські організації, які мають звязок з Нансенівським Комітетом, роблять заходи, щоби дістати його поміч для українських утікачів з Радянщини.

ВБИЛИ ЛЮДИНУ Й ЗАБРАЛИ 75 ТИСЯЧ.

До нотаря Кулеши в Зґежі вибрався горожанин Сокольник (пов. ленчицького), Мацкевич, у справі купна дому. В сінях дому напало на Мацкевича 4 людей та застрілили його. Нотар зізнав, що Мацкевич повинен був мати з собою 75,000 зол. Минулого року виграв Мацкевич на лоярівку 40,000 долярів.

ПАЧКАРІ КОКАЇНИ.

У Ліль (Франція) арештували гурт міжнародних пачкарів кокаїни та брилянтів і забрали в них товари вартости 50,000 франків. Пачкарі мешкали в Антверпії та переходили кількаразів французький кордон.

РУМУНИ Й БОЛЬШЕВИКИ ВИМІНЮЮТЬ УТІКАЧІВ.

Большевицькі пограничні власти передали румунській сиґуранці сімох утікачів, що втекли на Україну, щоби не служити в румунськім війську. Цих утікачів поставлять тепер перед воєнний суд. Коло Тягині передали Румуни большевикам більше число російських утікачів.

МОСКОВСЬКЕ РАДІО У 100-РОКОВИНИ СМЕРТИ ҐЕТОГО.

Разом з усім культурним світом святкував і Радянський Союз 100 роковини смерти Ґетого. Але при цій нагоді не покинули большевики своїх метод і хотіли покористуватися святом для своєї пропаґанди. Станиця радія в Москві заговорила: „Коли німецька влада та буржуазна преса поклоняються тіні Ґетого, вулицями Берліна манджає в лахмавах старий бродяга та прохає шматка хліба. Він у простій лінії нащадок Ґетого — його внук. І тоді, коли у святочно освітлених салях при шампані виголошують промови в честь Ґетого, стоїть його найближчий своак — унук, голодний, обідраний на морозі... Так німецька держава святкує роковини смерти свого Ґетого". Призабули большевицькі аґітатори одну маленьку подробицю: ніодин нащадок Ґетого у простій лінії — сьогодня вже не живе...

НЕ ХОТЯТЬ ПРИЙМАТИ ОБІДІВ.

Тюремна влада не хоче приймати обідів для деяких політичних вязнів, що сидять в Окружнім Суді в Тернополі, кажучи, що їхня кухня таке добра та хай трохи потерплять.

ЧУЖОЗЕМНІ ІНЖИНІРИ ПОКИДАЮТЬ РАДЯНЩИНУ.

В женевській пресі появилися вістки, що багато чужоземних інжинірів, переважно Американців, покидають Радянщину. Радянський уряд, що обовязався платити інжинірам у чужій валюті, не може додержати цього зобовязання з причини фінансової кризи. З другого боку зростає безупинно ворожість населення до чужинців, яких уважають спільниками большевицьких гнобителів. Їх упривілейоване становище робить їх предметом заздрости та ненависти. Відомий анґлійський архітект Більфердінг, який розвязав свій контракт по шістьох місяцях, говорить, що нема слів, щоби змалювати, як терпить переважаюча більшість населення Москви від недостачі мешкання. Вязні в Европі мають більше місця, ніж радянські горожани в їх столиці. Другий інжинір пише, що родини інжинірів, які ще лишилися там, благають їх вихати, бо їх життя загрожене. Наслідком таких настроїв населення проти чужинців уважають і стріл до німецького дипломата. Один фінляндський інжинір гадає, що сумний стан хліборобства ще погіршить фінансову ситуацію Радянщини та зменшить спроможність уряду платити технікам та фірмам, які ризикують перебирати замовлення.

„РАБІН ҐЕТЕ".

У книжці С. Майзельса оповідається, що в галицькім містечку Жовкві оплакувала смерть Ґетого 1832 р. ціла жидівська громада. Було це одної суботи 1932 р. Місцевий рабін, Ґірш Хаєс, був освіченою людиною і дуже поважав Ґетого. Коли він вичитав у часописах про смерть Ґетого, був дуже пригноблений. У божниці спитали його вірні про причину злого настрою, а рабін Хаєс відповів, зітхаючи, що Ґете помер. Ніхто з Жидів не знав і не чув нічого про поета Ґете і всі додумувалися, що йде про якогось славного рабіна. У божниці поширилася прудко вістка: „Рабін Ґете помер". Кождий висказував з побожністю суму вістку й ціла громада сумувала з приводу смерти „рабіна Ґете".

ПОСТЕРУНКОВИЙ ЗАБОРОНИВ ДЕКЛЯМАЦІЮ „ПОСЛАНІЯ".

Українські товариства в Токах уладили святочний концерт у честь Тараса Шевченка. В програмі концерту була декламація Шевченкового „Посланія", а програму принято до відома староство в Збаражі. Коли декламатор дійшов до слів:

„А чванитесь, що ми Польщу
Колись завалили!..
Правда ваша: Польща впала
Та й нас роздавила",

схопився постерунковий Глові, вбіг через гардеробу на сцену і заборонив дальше деклямувати.

НАПАДАЮТЬ НА СКЛАДНИЦІ ХАРЧІВ НА РАДЯНЩИНІ.

За повідомленням ПАТ з Москви на цілій території Радянського Союза трапилися напади на складниці харчів. У Москві, перед будинком молочного та цукрового тресту зібралася юрба жінок, взяла приступом складниці й побила службовиків до крови. Кінна поліція розігнала жінок; чимало осіб ранених.

УВЕСЬ СВІТ УРАЖЕНИЙ ВБИВСТВОМ ЛИНДБЕРҐОВОЇ ДИТИНИ

ЕВРОПЕЙСЬКА ПРЕСА ВВАЖАЄ, ЩО ЗЛОЧИННІСТЬ В АМЕРИЦІ ПЕРЕХОДИТЬ УСІ РЕКОРДИ.

ПАРИЖ (Франція). — Вся французька преса та громадянство надзвичайно вражені вбивством дитини Линдберга та тим, що поліція не могла навіть попасти на сліди вбитої дитини, що так довго лежала при дорозі, недалеко батьківського дому. Вбивство це французька преса порівнює з убивством президента французької республики й уважає, що вбивство малої дитини й старого президента є ділом божевільних людей.

Ріжні офіціяльні й громадські діячі та організації вислали до Линдберґа заяву свого співчуття й надію, що злочинці будуть спіймані й покарані. Такесаме враження й оцінку викликало вбивство дитини в інших европейських державах, де вважають, що злочинність в Америці досягла неможливих розмірів. Скрізь рішучо критикують американську поліцію та взагалі обставини американського внутрішнього життя, при яких надзвичайно розцвитає злочинність у ріжних формах.

УБИЙНИК ПРЕЗИДЕНТА ДУМЕРА ЧЕКІСТ.

Український жовнір пізнав Ґорґулова. Він розстрілював в Одесі Українців.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Телеграфічна аґенція „Асошіейтед Прес" повідомляє, що український денник „Діло" подав відомости, що д-ра Павла Ґорґулова, вбийника президента французької республики, Думера, пізнав один жовнір бувшої Української Армії як члена одеської Чеки.

Степан Ференчук, тепер хлібороб, зявився в соймі до канцелярії посла Біляка й зложив заяву, що він пізнав Ґорґулова по фотографії, яку ґазети вмістили після його замаху. Притім Ференчук, заявив, що Ґорґулов у 1920 році арештував в Одесі багатьох Українців, а одного власноручно застрілив у вязниці. Свою заяву Ференчук зложив перед нотарем. Заяву його негайно переслано до французького амбасадора у Варшаві.

НАГІНКА НА ЧУЖИНЦІВ.

ПАРИЖ (Франція). — Відбулася нарада представників поліції, детективної служби та міністерства справ закордонних для вироблення більше суворих правил нагляду за чужинцями, котрі проживають у Франції, а особливо на пашпорти Ліґи Націй, себто переважно втікачі з бувшої Росії.

Рішено більше загострити правила для видання віз на вїзд чужинців до Франції, а особливо при виданню дозволу на побут чужинцям у Франції. Поліційний явний та таємний догляд за чужинцями буде збільшений, а небажаних чужинців мають видалити силою за межі Франції безоглядно. Разом з тим рішено зреорганізувати охорону президента Франції.

ЗАСУДИЛИ ПОСЛІВ НА ВЯЗНИЧНУ КАРУ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Суд засудив до вязниці на три місяці кождого, трох послів до райхстаґу за побиття журналіста в будинку райхстаґу. Всі засуджені належать до партії соціял-націоналістів (ґітлерівці). Вони напали на журналіста підчас небувалої бучі в райхстаґу, коли ґітлерівці виступили проти міністра оборони, ґенерала Ґренера, за те, що він розвязав військові відділи „армії" Ґітлера.

Ґенерал Ґренер уступив зі становища міністра оборони, а лишився в уряді лише на становищу міністра справ внутрішніх. Заступника йому ще не знайдено. Можливо, що міністром оборони буде ґенерал Летов-Ворбек, який прославився підчас Великої Війни обороною німецької Африки, або ґенерал фон Фалькенгавзен, також герой Великої Війни.

НАБИВ БУВШОГО КОРОЛЯ АЛЬФОНСА.

ПАРИЖ (Франція). — Еспанський робітник кілька разів ударив кулаком в лице бувшого короля Еспанії, Альфонса XIII, коли він сходив на берег до пароплава, яким приїхав з Мальти. Напасник так скоро налетів на бувшого короля, що його не встигли стримати своєчасно.

В поліції він заявив, що не міг знести того, що бувший король жиє в розкошах і бавиться, мандруючи по світі, в то час, як нарід Еспанії вмирає з нужди й голоду. Альфонс відмовився підписати судову скаргу проти напасника, тому його випустять на волю.

В МАНДЖУРІЇ ЯПОНЦІ НАСТУПАЮТЬ ДАЛІ.

ТОКІЮ (Японія). — Японські війська в Манджурії провадять далі боротьбу з повстанцями. На північній Манджурії вони з успіхом звільняють від повстанських банд ширші райони.

На кордоні Манджурії з Китаєм прийшло до сутички між Японцями та Китайцями в районі Шангайквана. Тут Китайці стратили в убитих більше ніж 120 жовнірів. Японці стараються обсадити кордон Манджурії здовж „великого муру", щоб не допустити приходу добровольців з Китаю до Манджурії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіти і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВИЗОВ.

В тімсамім часі, коли на одній земській півкулі, в Парижі, понад два міліони людей склонили голову перед домовиною, в якій везли на вічний спочинок замордованого президента Франції, на другій півкулі Мурин Вилем Ален завважив у лісі при дорозі вистаючі з землі ніжки малої дитини. Приблизившися, запримітив золоті кучері на малій головці, що була звернена лицем до землі. І виявилося, що це була замордована викрадена Линдбергам 20-місячна дитина.

Замах на сімдесять кілька-літнього президента, людину, яка вийшла з низів, і дійшла до впливу й значіння тільки завдяки величезній праці, здібностям і великому патріотизмови, і яка пожертвувала у світовій війні вітчині 4 синів, мусів викликати всюди велике співчуття. І мусів потрясти тими, які репрезентують сьогоднішню культуру, а також той суспільний порядок, який допускає такі події.

Тесаме, а може ще й гірше, приходиться сказати з приводу вбивства малої, невинної дитини, сина Чарлза Линдберга, себто того, котрий завдяки своїй відвазі, здібностям та особистим прикметам став американським новочасним народнім героєм.

Коли зважити, що по викрадженю малого Линдберга й у часі страшних мук, які переживали родичі дитини, йшли ріжні торги в справі викупу дитини, і коли ошуканчим способом навіть витягнено від Линдбергів і від інших осіб грубі суми титулом окупу, то просто не стає слів на опис морального занепаду часів, у яких живемо. Бож ті торги відбувалися в часі, коли дитина вже не жила, а лежала вбита, прикрита навіяним вітром зівялим листям.

А коли далі зважиться, що та дитина лежала понад два місяці, віддалена всього на яку милю від дому Линдбергів, і то при самій дорозі, то щож тоді думати про владу безпеченства в Америці? Дитини шукано по цілій Америці, а навіть по важніших европейських центрах, а вона лежала під боком, і тут її не знайшли, хоч зорганізовано до шукання цілі полки війська, міліції й т. п. Звичайна поліційна собака могла би була доконати цього діла, а тут треба було ждати аж на випадок, який розкрив вкінці тайну, а разом з нею огидний злочин, котрий не тільки загальним болем, але й соромом покриває цілу Америку. Це є теж визовом нашій культурі, а зокрема цілому нашому політичному, соціяльному й економічному життю, яке, як видно, потребує негайної й основної реформи.

З ОФІЦІЯЛЬНОЇ СОВІТСЬКОЇ СТАТИСТИКИ

„Ізвєстія", офіціяльний орган Центрального Виконавчого Комітету Совітських Републик, розпочали від деякого часу цікаву рубрику, під заголовком „У нас і в інших". В цій рубриці збираються ріжні статистичні дані, які мають на меті переконати бідолашних громадян, що в Совітчині житься всеж без порівнання краще, ніж у „буржуазних" країнах. Одно з останніх чисел „Ізвєстій", як подає Агенція „Офинор" у Римі, було присвячене таким чином, проголошенню „демократичности" ЦІТА, себто того самого Центрального Комітету Совітської Федерації, який, згідно з цифрами „Ізвєстій", складається тепер з 611 членів, а саме:

Робітників	286,	себто 46.7%
Селян	98,	себто 16.3%
Урядовців	217,	себто 36.0%

Таким чином у країні диктатури пролетаріяту пролетаріят не має навіть половини представництва в Виконавчім Комітеті; а селяни, які складають 80% цілого населення Совітчини, мають ледви 16.3% депутатів. Замість того совітська бюрократія (урядництво) забезпечила собі більше третини місць, хоч скількість урядовців у цілій Совітчині, в порівнанню з іншим населенням, є ледви помітна. Таким чином було би краще говорити не про диктатуру пролетаріяту, а про диктатуру бюрократії.

Не менше цікаві є дати щодо національного складу Комітету.

В нижче наведеній табельці, крім числа депутатів ріжної національности, ми наводимо і числа щодо скількости відповідної національности в цілому, як їх визначив перепис з 1926 р. Треба лише зазначити, що совітське населення зросло за час від 1926 року, коли його нараховувалося 147 міліонів, до 161 міліонів в 1931 р., себто на 13%. Уважаючи, що приріст населення був пропорціонально однаковий для всіх народів Совітчини, можемо користуватися і переписом 1926 р.

Національність	Число депутатів	Населення в 1926 р.	Населення на кожного депутата
Москалі	260	77,791,000	299,000
УКРАЇНЦІ	62	31,195,000	500,000
Жиди	55	2,600,000	47,000
Грузини	22	1,821,000	82,000
Білорусини	18	4,739,000	263,000
Вірмени	16	1,568,000	98,000
Німці	9	1,239,000	135,000
Поляки	9	782,000	83,000

З наведених цифр ми легко можемо зауважити, що коли зпосеред ріжних кляс найбільше значіння в країні диктатури пролетаріяту надається урядовцям-бюрократам, то зпосеред ріжних національностей відповідне значіння припадає на долю Жидів. Дійсно, коли би ми захотіли взяти за мірило комуністичної вартости одного Жида, то, згідно зі статистикою „Ізвєстій", один Жид є вартий двох Грузинів (сам Сталін Грузин), чи двох Вірменів, чи 2 Німців. Поляки варті вже трохи менше, бо один Жид є вартий (все з комуністичної точки погляду) трох Поляків. Ще більше зростає вартість Жидів у порівнанню з Білорусинами, бо один Жид є вартий пятьох Білорусинів. Самі Москалі, як виявляється, є далеко не такі вартісні як Жиди, бо один Жид є вартий шістьох Москалів. Але зате, в порівнанню з Українцями, вартість Жидів зростає в дивовижній мірі: один Жид є вартий аж одинацятьох Українців! Що не кажи, а таки некомуністична нація оті Українці!

І ще є люди, які можуть сумніватися, що большевики не розвязали як слід національного питання! І ще є люди, які твердять, що в Совітах Українці все здобули — аж до власної державности! Один Жид у Совітах цінується більше як одинацять Українців. Тому то тепер Україна вимирає з голоду, а її сини вкривають своїм трупом північні сніги, на новій страшній „каторзі".

Евген Онацький.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО СХІДНО-ГАЛИЦЬКИЙ ВІДТИНОК.

Провід є мистецтвом. Як музика, малярство, чи поезія, укладом тонів красок, слів викликують в нас певні упляновані почування — таксамо політичний провід своєю тактикою викликує серед мас згори упляновані настрої, якими порирає їх і веде в напрямі національних ідеалів.

Як у мистецтві дисонанс не міститься в тоні, красці чи слові, тільки в їх доборові й порядку — таксамо у проводі його хиби не лежать в самих поодиноких тягах — тільки в їх підготові та примінненю. Вкінці таксамо як партача-музика, маляря чи поета важко переконати, що в його творах нема артизму — таксамо партача-політика важко переконати про нездарність його проводу.

Такі рефлексії насуваються кождому, хто обсервує політичне життя на нашім східногалицьким відтинку.

Наш нинішний політичний провід, включаючи сюди У. Н. Д. О., радикалів і соціялістів — не вірить у почування, в настрої, в силу артизму, а відноситься до цих явищ як до конечного лиха. Він вірить тільки в раціональну аргументацію та в те, що можна помацати, понюхати, чи положити на піднебіння.

І тому завдання раціональної політики є дбати в першу чергу про матеріяльні та інтелектуальні цінности, про економічні й культурно-освітні установи, про їх екстензивний розріст і матеріяльне забезпечення. Та максимум тих здобутків поневолена нація осягає тоді, коли затрачує охоту до індивідуально-творчого самостійного життя, коли зломана духово зрікається своєї національности. Тоді націяпобідник великодушно бере безхребетну етнографічну масу в свої ласкаві обійми й замісць репресій, нагороджує їх субвенціями, стипендіями, посадами, мандатами, кооперативами, школами. І зрівнує їх вповні в правах, бо з хвилею знеохочення до індивідуально-творчого самостійного життя — безхребетна етнографічна маса стає частиною її власного організму.

Індивідуально-творче самостійне життя вимагає безкористовних жертв, а такі жертви не можуть бути оправдані ніякою раціональною льогікою.

Раціональна ментальність є також причиною, що нинішний провід, мимо великої жажди гроша, відноситься холодно до української еміграції в Америці й до її безкористовної жертвенної роботи. Він не розуміє метод, якими вона працює, й не любить настроїв, якими вона живе, бо її відгомін вносить заколот в його опортуністичну рабську психіку. І коли з одного боку він упідлюється перед московсько - большевицьким хамом ради кількадесять тисяч долярів позички — то з другого боку на сторінках своєї преси він копає ту еміграньську установу, яка протягом кільких літ прислала в край кількасот тисяч долярів у дарі.

А скільки зацікавлення й уваги він присвячує своїй кольонії, хай послужить факт, що на загальним зїзді УНДО, який відбувся 25 і 26 марта ц. р. і мав на цілі провірити дотеперішню політику партії та начеркнути шляхи на майбутнє — ніхто не згадав про нашу еміграцію ні одним словечком.

Зате витрачено малощо не ввесь час на зїзді на дебати над висуненою максимальною автономістичною програмою, яка справу українських країв під Польщею робить виключно внутрішньо-польською справою. Її вправді під натиском опозиції змодифіковано, але всеодно вона дає ярке свідоцтво духової деградації наших верхів, які висувають її якраз тепер, коли ще скріплена нагінка на все, що українське й коли уряд устами міністра Пєрацького заявив, що це є абсурдом вимагати для певної частини населення спеціяльних прав. Це значить, що коли польським горожанам не дається автономії, то й Українцям нема що про неї мріяти!

Люди можуть робити грубші або дрібніші діла, але етична вартість їх вчинків буде все рівнатися етичній вартости їх характерів. Наші верхи, які є еманацією останків рабської, сервілістичної, старої інтелігентської верстви, не оборонять гідно інтересів свого народу. Честь нації є абстрактним, ірраціональним поняттям, а вони, як уже сказано, вірять тільки в те, що можна помацати, понюхати або положити на піднебіння. А треба памятати, що максимум успіхів такої політики поневолена нація осягає лише тоді, коли резигнує зі своєї національности.

Коли звернемося гадками в часи козацької слави, то знайдемо в них блискучі випадки геройства й посвяти, а навіть мученичої смерти. Хотяй ті часи ще не дуже далеко, а вже покриваються нині багном скептицизму, бо нинішна зматеріялізована й зраціоналізована генерація не може відчути та зрозуміти тої моральної сили, яка заглушує болі на палю насадженого чоловіка й змушує його радше серед тортур умерти, ніж відрікатися своєї віри. А віра охоплювала тоді не тільки Христову етику і позагробове життя, але вязалася також з поняттям національности.

Основи нації не лежать в матеріяльних добрах, ні в інтелектуальному рівневи, ні в її числі чи етнографічних границях — тільки в ірраціональних духових прикметах, специфічних кожній індивідуальній нації, які лежать поза межами раціональних спекуляцій і які даний провід повинен плекати й поглиблювати, а не ослаблювати й затирати навіть тоді, колиб це потягало за собою певні матеріяльні втрати.

Національна самостійність, крім ірраціональних духових основ, не має ніякого економічного, наукового чи географічного оправдання. Економічна відрубність виплинає з національности, а не навпаки. На протязі століть історія творила на політичній карті світа найдивачніші візерунки. На наших очах повстають самостійні держави народів ліліпутів і стгнуть в ярмі народи гіганти. Зовнішну реальну відрубність мусить все попередити психічна відрубність, а нація, яка притуплює відрубність своїх духових прикмет, знаходить своє зовнішне реальне втілення в народнім обряді, словесности, мистецтві, традиції, а внутрішній гін творити, удосконалювати, поширювати й закріплювати свої оригінальні національні цінности є одиноким джерелом безкористовних посвят, як також є одинокою основою нинішного модерного націоналізму.

Націоналізм ще не є ніякою політичною партією. Він є тільки психічним наставленням, на якім можна ставити відповідні політичні будівлі. В Німеччині він втілився у форму гітлеризму, якого завданням є привернути давну національну німецку гордість, віру в свої сили й гін до експанзії. В Англії він оформувався в національний кабінет, якого завданням є підчинити інтереси партій інтересам нації як цілости. У Франції свою коріннями він сягає наполеонівських часів, який після зміни устрою зафіксувався остаточно у третій републиці. Його сталим незмінним ідеалом є Паневропа під протекторатом Франції. В Італії він знайшов свій вираз у фашизмі з ідеалом відбудови старої римської імперії, а в Росії він оформився в сталінському большевизмі, якого задушевною мрією є триюмф Азійства над знищеною европейською цивілізацією.

Також у нас націоналізм захоплює чимраз ширші круги, просякає у всі клітини народного організму, дістається до самого мозку нації, до її верхів, з якими готовиться до рішучої розправи. Його завдан-

В. Будзиновський.

ЗРУЙНОВАНА ГРОМАДА

(З моїх спогадів).

(10)

Возьний приніс якийсь папір і подав його Томашевському. Цей прочитав, розсміявся і каже:

„Маю подання Дубенка. В поданню стоїть коротко: „Громада Дубенко просить як найскорше полагодити справу сіножати. Дотичні акти незабаром прийдуть з намісництва". Більше в поданню нема нічого. Нема, що громада просить переписати на неї двірську сіножать. Коли мені це подання доручено, я гадав, що галицьке намісництво меліорує в Дубенку, або хоче меліорувати сіножати і громада просить цю роботу, або рішення цих робіт прискорити. Я подання відклав на бік аж до хвилі, коли з галицького намісництва прийдуть ті, в поданню заповіджені, акти. Хитрий спосіб той Файт вибрав, щоби підґрунти людей на кошти, звязані з його подорожю до Відня. В поданню написав будь що, аби лиш хлопи гадали, що він правується за спірну сіножать. Чому ж в цій справі звернулися до нас і чим, на вашу думку, наше міністерство годно помогти громаді в справі тої сіножати, або вам проти Файта?"

„Ви могли би багато помогти", відповідаю, „якби Файта здемаскувати хотів сам міністер. Я намовив би громаду Дубенко і дві інші Файтом обдурювані громади, щоби вислали до міністра депутацію і щоби ця депутація привезла з собою Файта і це письмо Файта з печатками і з посвідкою міністерства. Міністер сказав би свою думку про цілу справу, та про те, чие рішення в цій справі буде правосильне і виконане. Як би показалося, що Файт обманець і злочинно надужив фірму міністерства, можна би його тут, таки при депутації арештувати. Це переконало би хлопів, що Файт обманець, та що про сіножать таки буде рішати суд, не хто інший. Тоді Дубенко буде можно купити сіножать за „псі гроші"; за ціну меншу, як при дальшім упорі будуть кошти спору і відшкодування".

Оба секційні шефи запевняли, що, на їх думку, міністер прийме депутацію і здемаскує Файта. Обіцяли мені ще нині побалакати з міністром, так, щоби я вже завтра мав його відповідь.

На другий день міністер Врба приняв мене. Хоч оба секційні шефи вже переповіли йому все те, що чули від мене, то міністер так зацікавився справою, що казав мені ще окремо повторити собі „з кінця". Вислухавши і розпитавши ще дещо, заявив мені, що депутацію готов приняти кождої днини, коли тільки приїде. Я ще тоїх днини вислав до Дубенка лист з таким змістом:

„В міністерстві рільництва я бачив подання, яке вніс пан Файт. Міністерство справи досі не полагодило, бо акти з намісництва ще не прийшли і через те міністер не розуміє справи. Я міністрови вже пояснював, та він хоче, щоби справу пояснили йому ще делегати громади. Було би добре, як би на авдієнцію до міністра приїхали війти, або якісь розумніші радні з Дубенка, Озерян, і Вербятина. Без Файта тяжко буде обійтися, бо до цеї пори лиш він робив у цій справі. Також привезіть цей папір, який пан Файт дав Вашому війтови. Як депутація виїде до Відня, то нехай зателеграфує до мене, що вже їде. Приїхавши до Відня, то нехай зайде до мене".

Відпис цього листа я вислав Мозлерови.

За пару днів прийшла депеша зі Львова, що депутація вже їде звичайним поїздом, який зі Львова виїздить в годині... Я подивився до пляну їзди і побачив, що депутація буде у Відни завтра рано. Я зараз пішов до міністерства і сказав це Томашевському. Цей став чіхатися за вухом і каже:

„Фатальний день депутація вибрала собі. Завтра свято і міністер вибирається зі мною і з моїм товаришем на прогульку".

„Як так, то депутація зажде до післязавтра", кажу. „Справа не така нагла і депутати мають час".

„Я всеж таки скажу міністрови", ввічливий урядовець відповів. „Будьте ласкаві заждати хвилю".

Пішов і, вернувшися, сказав:

„Міністер заявив, що на прогульку вже не поїде, бо хоче депутацію приняти зараз завтра. Приведіть депутацію в годині одинацятій".

Я попросив уже тепер подякувати міністрови за таке прихильне трактування справи і додав:

„Ще не знаю, чи мені треба буде промовити до міністра. Як треба буде, то я буду говорити тільки по українськи. Як би я промовив по німецьки, то депутатам, котрі по німецьки не розуміють, Файт скаже, що я не промовив у користь громади, а в користь обшарника Нехелеса. Також не будуть вірити, чи вірний мій переклад на українське їх промови до міністра. Тому конечний буде урядовий переклад з українського на німецьке і з німецького на українське".

Томашевський розсміявся і каже:

„Окремий перекладач не потрібний, бо з міністром я буду говорити. Я розумію українську мову, депутати зрозуміють мою, польську. На добавок міністер Врба говорить по чеськи. Він зрозуміє депутацію, депутація зрозуміє його".

Я додав, що найбільшим мудрагелем в депутації є асесор з Дубенка. Він і війтиха Настуняйбільше піддержують громаду в її упорі. Добре було би, як би міністер головно з ним розбалакався...

На другий день депутація звилася у мене. Приїхали: війт з Дубенка, один асесор Поляк і війти з Озерян і з Вербятина.

„Де Файт?" питаю.

„Пан інжинір Файт", відповідає мені асесор з Дубенка, „їхали з нами аж до Львова. У Львові на стації сказали нам, щоби ми на них ждали, бо вони поїдуть трамваєм до міста купити ще якусь мапу, для нашої справи доконче потрібну. Ми ждали і один поїзд до Відня втік нам зпід носа. Білети до Відня ми вже мали куплені, отже не могли ждати пана інжиніра Файта. Вони певно здоганяють нас, бо ми їм вже дали гроші на білет до Відня і ще й на кошти прожиґку через пару днів.

„Той папір, що в Дубенку Файт показував мені і потому дав начальникови, маєте?" питаюся.

„Пан Файт взяли від мене і сховали, щоби я не згубив", відповів війт з Дубенка.

Файт мабуть доміркувався, що депутація, то мій капкан, наставлений на нього і що його документ був би доказом його обманств. Тому він відобрав папір і у Львові втік від депутації. Я цілком не надіявся, що він наїде і сказав депутатам, що Файтови ані не снилося їхати до Відня.

„Файт", я сказав, „або вернувся до себе до хати, або на стації в Станиславові чи в Монастириськах жде, щоби вас переловити, як вернетеся з Відня, і довідатися від вас, що тут сталося і що я з вами балакав про нього. Готов докоряти вам, що вам не пішло добре, бо ви поїхали без нього і без його „паперу".

„Зателеграфуймо до нього, щоби зараз приїхав", сказав асесор з Дубенка.

„На яку адресу, коли він у дорозі і ви не знаєте, де він?", питаюся.

„Як він не їде сюди", відповів асесор, „то вернувся до хати, або поїхав до Дубенка, або сидить на стації в Станиславові. Вишлім депеші на всі три адреси".

(Далі буде)

Хоч бурі йдуть і громи бють
І в горю серце тоне —
Та вже не вбе нас вража лють
Не розідять кордони.

Бо ясне сонце вже з імли
Зійшло на нашім полі,
Юнацтва тисячі зросли
У нашій „Рідній Школі".

Національним ідеалом українського народу перейметься дитина в Старому Краю тільки в „Рідній Школі". Тому піддержім завзято її змагання в її другому пів-століттї!

нням є відзискати суверенність на всіх українських землях, вирвати Москві нашу вкрадену історію й змити ганьбу довголітньої неволі.

Наші нинішні верхи поборюють націоналістичний рух, хоч формально мають подібні ідеали. Прірва істнує в психіці, бо їх наставлення є статистичне, це є щось мати і консумувати, коли наставлення націоналізму є динамічне, це є щось творити і жертвувати. Їх одиноким ідеалом є добро одиниці, а ідеалом націоналізму є добро нації.

Правда, що в нас націоналістичним духом перенята головно молодь, але в її рядах брак кваліфікованих сил, які моглиб перебрати провід всіх наших культурно-освітних і економічних установ. Але життя вказує, що наша інтелігентна верства вивязувалася солідно зі своїх завдань перед кождим, хто накинув їй свою волю. Не гірше вона вивяжеться зі своїх завдань і тоді, коли джерелом волі стане рідна струя.

Внутрішний гін творити, поширювати і закріплювати свої індивідуальні народні цінности надасть ширшого екстензивного та інтензивного розмаху всім нашим культурно-освітним і економічним установам, які душать нині свої експандуючі сили зі страху перед втратою тих мізерій, які маємо, і тих користей, які з них виплили.

Цей гін зєднає нас всіх без огляду на кордони біля одної ідеї визволення соборної Української Держави і її закріплення, як також стане для нас тим моральним хребтом, без якого наша нація все мусіла шукати моральної опори у зовнішних чужих чинників, часто засадничо ворожих нашим визвольним змаганням.

Українська еміграція в Америці повинна піддержати цю модерну, динамічну струю і в своїй політиці супроти краю прямувати до того, щоби всі нерви суспільного життя захопив націоналістичний елемент, якого духове наставлення є подібне до наставлення тої частини української еміграції, яка не затратила любови до рідного краю.

Що тій частині еміграції важко порозумітися з нинішними старокраєвими верхами — доказують минулорічні весняні події. Ці верхи знаходять більше зрозуміння і симпатій для індифирентного еміґрантського елементу і навіть дають йому моральну піддержку. А це є яскравим доказом, що вони мають одну спільну ментальність. Вони не можуть ніяк зрозуміти, що стисло раціональні методи викличуть на еміграції цілковито противний ефект, бо безкористовні жертви не можуть бути оправдані ніякою раціональною льґотою. Вони не люблять метод, якими працює ідейна частина еміграції, і не люблять настроїв, якими вона жиє, хоч конечно бачили би радо ті успіхи, які ті настрої приносять.

Подібну долю ділить також ідейна частина рідного краю. Головно Літературно - Науковий Вістник, який є будителем наших приспаних експансивних інстинктів, як також джерелом всіх будуючих модерних струй — є предметом вічних цькувань з боку згангріннованого раціоналізмом елементу.

Читаючи і розповсюднюючи отсей журнал, дамо йому найкращу моральну і матеріяльну піддержку.

Евген Ляхович.

НЕ БУДЬМО БАЙДУЖНІ НА ТЕ, ЩО ПРИНОСИТЬ СЛАВУ.

Засилаю до редакції музичні рецензії з шістьох американських ґазет з Бостону, в яких поміщено критичні замітки зприводу влаштування в Бостоні українського свята в честь Вашингтона. Оті рецензії говорять самі за себе. Вони

гордістю, наповняють наші серця, що ми спромоглися на таке велике культурне діло.

Але що зробити з тим, що маємо ще в Америці богато Українців, котрі не годні належито оцінити наших власних успіхів, котрі своїм байдужним відношенням до доброї справи доводять до того, що Український Хор Кошиця і Школа Народніх Танків В. Авраменка готові припинити свої виступи, бо не буде чим покрити великих коштів вистав. А того не було би, колиб ми розуміли вагу справи. Кождому з нас приємно читати в американських ґазетах похвали за влаштування українського свята в честь Батька Краю. І тішимося, коли американські критики підносять наше українське імя, нашу високу культуру. А разом з тим жалуємо дуже часто доляра чи двох, щоби піти на такий виступ та мати культурну насолоду; а заразом підперти манифестацію нашої культури. Недавно Жиди в Филаделфії заплатили співакови Жидови за три виступи $15,000 і тим заохотили американські оперові компанії до заанґажовання Жида. Компанії заофферували $1,000 від одного виступу, але Жид-співак навіть від того відмовився і поставив вищі домагання, бо чув за собою поперття жидівських мас. Так і нам треба попирати своїх артистів. І тому самі розкупуймо білети на українські виступи Хору і Школи Авраменка та продаваймо їх між знакомими чужинцями й Американцями. Не допустім до фінансового провалу великого українського культурного підприємства, до якого американська критика ставиться з такою великою повагою.

о. Йосиф Желехівський.

ВКЛАДКА В ЗАПОМОГОВІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ А РІВНІСТЬ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Знаємо з попередніх статей, що справедливість вимагає, щоби кождий член запомогової організації платив кошт свого обезпечення. Чим більший кошт обезпечення члена, тим більшу вкладку член повинен платити.

Ми знаємо також, що кошт обезпечення члена збільшається з віком члена. Отже справедливість каже, що обезпечений повинен платити тим вищу вкладку, чим він у старшім віці знаходиться.

Отже 20-літні члени платили би за своє обезпечення на рік: $5.00; 30-літні $5.55; 40-літні $7.17; 50-літні $11.44; 60-літні $22.75 і т. д.

Фальшива рівність в обезпеченню.

Ця засада така справедлива, як і проста. А однаке ще є багато людей, які не можуть, чи не хочуть, зрозуміти навіть цеї простої засади. Вони противляться тому, щоби кождий член платив кошт обезпечення особи в своїм віці, себто щораз більшу суму, відповідно до віку, і жадають, щоби всі члени ріжних віків платили однакові вкладки, без огляду на свій вік. Вони кажуть, що це рівність.

Вони хочуть, щоби й 40-літній член, і 50-літній член, і 30-літній і 70-літній, і 25-літній і 85-літній, і 20-літній член і 98-літній член, щоби всі платили однакову вкладку.

Вони хочуть, щоби 98-літні члени, за яких можна з великою певністю сказати, що вони вмруть до року, платили однакову вкладку з 80-літніми, серед яких 138 осіб вмирає річно на кожду тисячку осіб; однакову з 70-літніми, серед яких 53 особи вмирає річно на кожду тисячку; однакову з 60-літніми, серед яких 22 особи вмирає річно на кожду тисячку; однакову з 50-літніми, серед яких 11 осіб вмирає річно на кожду тисячку; однакову зі 40-літніми, серед яких 7 осіб вмирає річно на кожду тисячку; а навіть однакову з 20-літніми, серед яких лише 5 осіб вмирає річно на кожду тисячку. Ось що вони називають рівністю!

Вони хочуть, щоби 20-літні члени платили однакову вкладку зі 48-літніми, серед яких смертність є 2 рази більша; однакову з 55-літніми, серед яких смертність є 3 рази більша; однакову з 59-літніми, серед яких смертність є 4 рази більша; однакову з 62-літніми, серед яких смертність є 5 разів більша; однакову з 80-літніми, серед яких смертність є 27 разів більша; однакову з 85-літніми, серед яких смертність є 45 разів більша; однакову з 97-літніми, серед яких смертність є 140 разів більша, і однакову з 98-літніми, серед яких смертність є 200 разів більша!

Отсе вони називають рівністю!

Правдива рівність в обезпеченню.

Треба звернути увагу пророкам такої рівности, що це є ніяка рівність. Рівність в обезпеченню лежить у тім, щоби кождий платив кошт свого обезпечення. Рівність лежить у тім, щоби 20-літній член платив кошт свого обезпечення, 40-літній кошт свого, 60-літній кошт свого, а 98-літній кошт свого.

Це не буде рівність, як ми скажемо 98-літньому членови платити 50 разів менше, ніж виносить кошт його обезпечення, а 20-літньому членови скажемо платити 10 разів більше, ніж виносить його обезпечення. Це не буде рівність, але подоптання всякої рівности.

Якби податкові уряди, визначуючи податки, поступали відповідно до такої засади рівности, то вони визначилиб Ракфелерови, який самий не знає, скільки доходу має, такий самий податок, як безробітному, який не має ніякого доходу. І це також було би найяркіше подоптання рівности при плаченню податків, яка тут полягає на тім, щоб кождий оподаткований платив відповідно до свого приходу, так як рівність в асекурації полягає на тім, щоб кождий обезпечений платив відповідно до кошту обезпечення.

Рівність в інших родах обезпечення.

Повинні собі пригадати накінець всі пророки нерівної рівности, що в кождім роді асекурації є принята засада, що кождий обезпечений платить відповідно до кошту свого обезпечення.

Загально звісно, що в огневій асекурації інакше платиться за каменицю з дахом, критим ґонтами, інакше за каменицю з бляшаним дахом, інакше за деревляну хату зі стріхою, інакше за деревляну хату з черепяним дахом. Чомуж воно так? Думаєте, може, що „пани з асекурації" рахують за деревляну сільську хату зі стріхою більше як за каменицю тому, що не люблять стріхи, що волять каменицю? Кажіть занести до пивниці в камениці кілька бочок нафти або стрільного пороху, а зараз побачите, що асекурація підскочить, хоч це каменя. А чому? Бо збільшилася небезпека вогню. Де небезпека вогню більша, там буде більше пожарів. Де більше пожарів, там треба буде платити більше відшкодовань. Де треба буде платити більше відшкодовань, там треба стягнути більші вкладки.

Отже, з небезпекою вогню збільшається премія за вогневе обезпечення. Це засада огневої асекурації. Засада всякої асекурації така: Чим більша небезпека випадку, проти котрого обезпечується, тим більша премія за те обезпечення. А засада життєвого обезпечення така сама: Чим більша небезпека випадку, проти котрого обезпечується, тим більша премія за те обезпечення. А що при життєвім обезпеченню асекуруємося „проти" смерти, отже засада життєвого обезпечення є: чим більша небезпека смерти, тим більша премія. А що небезпека смерти зростає з віком чоловіка, то й вкладка за життєве обезпечення має бути тим більша, чим старший вік обезпеченого члена.

Як член постаріється десять літ, небезпека смерти зростє; це так, якби власник дому збурив дім, мурований з цегли, а на його місце поставив деревляний. Постаріється член ще десять літ, небезпека смерти ще більше зросте; це так, якби власник деревляного дому зірвав бляшаний дах і покрив його соломою. Постаріється член ще десять літ, небезпека його смерти зросте ще більше; це так, якби хто зробив у своїй хаті склад нафти. А зачне член досягати до сотки літ, небезпека смерти стане незвичайно велика; бо кождий знає, що він опиниться нездовго у віці, якого звичайно ніхто не переживає. І це буде так, якби хто в деревляній хаті урядив склад стрільного пороху, а рівночасно завів у ній кузню.

Нехайже останеться раз на все в нашій памяти, що справедливість і рівність у життєвім обезпеченню вимагає, щоб кождий обезпечений платив кошти свого обезпечення. Кошт обезпечення зростає з віком обезпеченого. Отже справедливість і рівність вимагає, що обезпечений повинен платити тим вищу вкладку, в чим старшім віці він знаходиться.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN TRIBUTE TO GEORGE WASHINGTON'S BICENTENNIAL

BOSTON, MASS.

BOSTON OPERA HOUSE.

Ukrainian Chorus and Ballet.

A very unusual program of Ukrainian choral music and folk dances was presented in the Boston Opera House last evening by the Ukrainian National Chorus and the Ukrainian Folk Ballet. The chorus had been trained by Alexander Koshetz; the dancers by Vasile Avramenko, who himself performed some very stirring and exuberant solo dances.

The group has been making a tour of the United States and will, at the conclusion, have appeared in 30 cities. The program, in spite of its distinct racial character, is intended as a tribute to the memory of George Washington, and has been arranged in connection with the Washington bicentennial celebration. The final third of the entertainment concerns itself with the "young Ukrainian generation in America," and the finale is a "homage to the spirit of George Washington."

To lively, irresistible music of impetuous rhythms and melodic gusto, girl dancers appeared first, evolving, in couples, through various circular formations. In their vivid, multicolored costumes and with many strings of bright colored beads around their necks—which, in the whirl made a curious rattling accompaniment to the instrumental rhythm—the dancers suggested fully the strenght and zest of peasant life and recalled childhood reading of tales about strange lands and people.

The most extraordinary dancing—to at least one person—was that done by two tots—a boy and a girl—who could not have been more than 6 or 7 years old. These children—so small they seemed engulfed by the huge Opera House stage—did steps which seemed difficult for well-developped dancers of mature years. Moreover, they did them exceedingly well, in good rhythm, and with evident ease.

The chrus, of about 32 mixed voices, has been trained intensively. The singers' absolute unanimity of attack, their quick and facile response to the conductors' indications of dynamics, and the smoothness with which they accomplished some startling modulations were very impressive. The basses are very good, and the velvet tone which they sustained for many measures pianissimo, is something to remember.

Like all good chorists, these singers can do "freak" work, such as huming, very well, and some numbers provided opportunity for effective display of their virtuosity. It also was good to hear a group so adept and secure in quick-paced, unusual rhythmic effects.

There was great applause for all concerned from a relatively small audience. Ex-Mayor Malcolm E. Nichols and George W. Roberts of the Boston City Council made introductory remarks.

(The Boston Globe, Wednesday, May 11, 1932)

UKRAINIAN FESTIVAL.

A festival of Ukrainian song and dance—arranged by the Ukrainian bicentennial committe as a tribute to George Washington—took place last night at the Boston Opera House. The Ukrainian chorus, under Alexander Koshetz, and the Ukrainian folk ballet, organized and directed by Vasile Avramenko, joined forces in a spirted and interesting entertainment. Welcoming speeches were made by City Councilman George Roberts and former Mayor Malcolm E. Nichols.

This delightful entertainment, while its purpose was to render the tribute of Ukrainians residing in America to the memory of the founder of the republic, must also be regarded as a monument to the admirable efforts of Prof. Koshetz and Mr. Avramenko to keep alive in this country all that is healthy and beautiful in the Ukrainian national culture.

Ukrainian folk dances in national costume, vivid and varied, formed the first part of the program—dances of which a certain number were of ancient Scythian ritual origin, evidently softened by time (if Szymanovsky's ferocious "Scythian Suite" is true to the character of these old sun worshippers). In the first dance, "Hayevka," an "Easter Roundel," a chant belong to the Christian festival, was followed by joyous dances suggestive of the pagan spring festival. Other dances were performed by groups of young men and women—intricate figures and steps, often, with arms enlaced, performed with delightful skill and infectious vigor, to the continuous accompaniment of a little orchestra (also in national costume) consisting of violin, clarinet, double-bass, piano and cymbals. Especial pleasure was given by two tiny dancers, a boy and girl not more than 5 or 6 years old, who performed Cossack and other dances with remarkable agility and grace. Mr. Avramenko, the ballet master, himself was seen and admired as solo dancer in a lithe and spirited Hopak.

Mr. Koshetz and his chorus, in the second part of the program, sang a number of folks songs, including a chant to St. George, a suite of Christmas carols and a Psalm on Christ's Sufferings. Singing splendidly disciplined and rich in beautiful tonal effects was theirs, happily free, however, from the prevailing vice of Russian choirs—virtuosity for its own sake and empty theatricality. Admirably sincere, as well as dramatically expressive, their singing remained fundamentally musical. The interesting arrangements of the beautiful songs heard remained generally true to the model character of folk music. Its harmonic and contrapuntal elaborations were most sensitively wrought.

More dances, before a backdrop representing the Capitol at Washington, and ending in an ensemble in which all the partipants carried American flags, concluded the festival. An audience less numerous than it might have been applauded frequently and enthusiastically.

S. S.

(The Boston Herald, Wednesday, May 11, 1932).

UKRAINIAN FOLK-BALLET.

Last night, in the Boston Opera House, the Ukrainian Chorus, Mr. Alexander Koshetz, conductor, and the Ukrainian Folk-Ballet, Mr. Vasile Avramenko, ballet master, combined to give a program of folk song and dance which was unique and instructive.

The program opened with a ballet-picture of the life of the Ukrainian peasant; the first episode being the appearance of a tiny child carrying a lighted candle, obviously on her way to a shrine in the gray dawn. As she disappeared, the stage brightened and the various groups of dancers, gorgeously costumed, performed intricate dances with a vigor and buoyancy that could but excite admiration. Not the least amazing was the aplomb with which the 5-year-olds carried through dances of great intricacy.

Of the chorus one may say little that has not already been said in these columns. Mr. Koshetz seems not to diminish in power nor his singers in interest for the listener. The rich costumes add mightily to the picture. A program to be cordially recommended.

G. M. S.

(The Christian Science Monitor, Boston, Wednesday, May 11 1932).

UKRAINIAN CHORUS AT OPERA HOUSE.

At the Opera House last evening the Ukrainian Chorus, Alexander Koshetz, conductor, and Vasile Avramenko's Ukrainian Folk Ballet gave a programme in tribute to George Washington. Save for a final "Homage to the spirit of George Washington," however, the entertainment was wholly Ukrainian. There were folk songs and folk dances, both excellently performed. And the audience, which was larger in the balconies than on the floor, was highly enthusiastic.

By way of introduction, Councillor Roberts and ex-Mayor Nichols made brief addresses commending the occasion and giving a word of praise to the American citizens of Ukrainian blood.

(Boston Post, May 11, 1932).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Наші бізнесмени організуються.

В днях 20 березня й 17 квітня б. р. відбулися ширші організаційні збори Українських Ґросерників і Делікатесенщорників на Іст Сайд в Ню Йорку.

На сих зборах обговорено справи потреби й значіння організації наших бізнесменів. Як на перші так і на другі збори прибули самі свідоміші бізнесмени.

Було нас щоправда замало, бо здається, що наші бізнесмени ще мало інтересуються організацією, тому і не доцінюють значіння тої організації, яка має станути на сторожі її в обороні їхніх інтересів.

І саме тому приходить тепер черга на наше свідоме громадянство, себто на наших костомерів, щоби вони подбали про те, щоби їх ґросерник, якщо він є Українець, належав до нашої української бізнесової організації, а в його склепі щоби виднїла табличка з написом: „Мембер оф Іст Сайд Ґросерс енд Делікатесен Асосіейшен".

Зборами проводив предсідатель, п. Микитович, котрий в коротких словах пояснив ціль зборів.

Громадянин Короткий обговорив потребу створення організації. П. Бабінець обговорив обставини, які заставляють нас організуватися. П. Кацюбій говорив про нашу кооперацію в краю й на чужині, про кооперацію в значінню міжнародній, бізнес і політику, самокритику, конкуренцію з чужими кооперативами і з „ланцюховими склепами", значіння гуртового закупу й кредити. Адвокат Пізнак обговорив значіння нашої господарської організації на чужині.

Потім говорив п. Турчин з Йонкерс, котрий коротко розповів про причини повстання й розвій тамошнього кооперативного життя серед славянських бізнесменів.

Дальше говорив делеґат з Нюарку, котрий розповів, що їх організація щойно недавно зорганізована, тому є щойно в стані розвою.

Всі бесідники вказували на потребу нашої організації й закликали присутніх ставати членами нашої одинокої бізнесової організації в Ню Йорку.

Тому, що інші бізнесмени не мали нагоди, чи не хотіли бути на останніх двох організаційних зборах, Комітет закликає востанне тих наших бізнесменів, котрі ще не є членами нашої організації, щоби прийшли на останні організа-прийшли на останні організаційні збори, котрі відбудуться дня 15. травня в год. 2-гій пополудні під ч. 315 Іст 10 ул. В Ню Йорку.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє своїх членів, що імсячний мітінґ відбудеться у вівторок, 17 травня (мая), в годині 7-мій ввечір, в гали під ч. 72 Моріс ул. Є важні справи до полагодження, тому проситься всіх членів прийти на цей мітінґ. — Н. Лішнянський, предс.; Ст. Гладкий, фін. секр.

МІНЕАПОЛІС, МІНН. Тов. Запорожська Січ, від. 385, повідомляє, що мітінґ відбудеться в середу, 18 травня, в годині 7.45 ввечір, в домі Просвіти, 700 Джексон і Сомер Стр. Н. І. Обовязком є всіх членів бути на кождім мітінґу і заплатити свою складку перед 24-тим, в противнім разі наражуться на суспендовання. Мітінґи будуть відбуватись через 4 місяці в 3-тю середу по першім. — І. Кіт, предс.; О. Козак, секр.

Зависний.

— Ти давно оженився?
— Рік тому.
— А буваєш часом зависний?
— Все.
— Якто?
— Все завидую нежонатим.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1932 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	353.91	147.	357.91
2.	185.45	148.	15.44
3.	76.59	149.	22.59
4.	80.84	150.	19.21
5.	106.26	151.	91.57
6.	30.52	152.	58.70
7.	201.84	153.	19.14
8.	176.56	154.	44.14
9.	133.74	155.	318.15
10.	151.27	156.	114.58
12.	105.31	157.	26.71
14.	74.74	159.	49.18
15.	22.67	160.	60.63
16.	40.08	161.	123.71
17.	22.42	162.	44.53
18.	111.65	163.	83.91
19.	9.17	164.	66.45
20.	127.97	165.	97.00
21.	67.33	167.	49.65
22.	83.90	168.	149.75
23.	37.85	169.	48.39
24.	108.10	170.	154.71
25.	37.62	171.	36.84
26.	28.98	172.	26.01
27.	46.56	173.	26.23
28.	127.69	174.	17.86
29.	142.47	175.	107.61
30.	70.75	177.	61.86
31.	122.86	178.	56.11
32.	25.01	179.	162.78
33.	74.51	181.	126.88
34.	77.06	182.	117.13
35.	20.28	183.	122.60
36.	85.76	184.	7.33
37.	77.88	185.	102.90
38.	211.55	186.	56.27
39.	118.82	187.	33.23
40.	24.69	188.	34.74
41.	59.11	189.	21.65
42.	109.89	191.	77.02
43.	51.66	192.	78.87
44.	131.34	193.	93.12
45.	184.16	194.	18.17
46.	28.58	195.	36.46
47.	44.78	196.	38.10
48.	39.19	197.	32.77
49.	23.34	198.	58.67
51.	34.85	199.	9.76
52.	39.22	200.	67.45
53.	54.68	201.	46.59
54.	17.69	202.	38.91
55.	37.59	203.	77.35
56.	90.73	204.	113.21
57.	101.00	205.	15.59
58.	97.59	206.	324.93
59.	128.22	207.	63.56
60.	22.39	208.	33.08
61.	47.26	209.	89.21
62.	55.21	210.	32.23
63.	191.47	211.	122.57
64.	59.34	212.	36.13
65.	233.11	213.	228.62
66.	119.00	214.	50.40
67.	121.05	215.	30.56
68.	36.79	216.	40.45
69.	67.53	217.	277.15
70.	231.85	218.	220.05
72.	45.56	219.	46.14
73.	82.20	220.	134.31
74.	48.93	221.	346.27
75.	160.77	223.	201.96
76.	167.36	225.	59.50
77.	55.79	226.	13.92
78.	118.50	227.	70.53
79.	1.61	228.	51.48
80.	36.50	229.	194.50
81.	121.76	230.	213.34
82.	54.70	231.	49.44
83.	88.11	232.	58.31
84.	26.65	233.	42.64
85.	98.16	234.	128.56
86.	184.70	235.	110.83
87.	95.13	236.	118.87
89.	11.63	237.	165.44
90.	189.81	238.	64.86
91.	238.94	239.	186.66
92.	11.16	240.	12.34
93.	46.82	241.	55.35
94.	232.34	242.	111.90
95.	43.91	243.	74.20
96.	153.98	244.	20.97
97.	72.48	245.	170.19
98.	121.85	246.	36.76
99.	139.28	247.	215.90
100.	61.98	248.	44.05
101.	47.80	249.	38.07
102.	325.45	250.	14.30
103.	100.00	251.	119.04
104.	193.01	252.	57.13
105.	157.85	253.	70.33
106.	195.76	254.	81.95
107.	33.62	255.	71.17
108.	82.05	256.	33.48
109.	122.83	257.	54.51
110.	16.38	259.	140.94
111.	43.01	260.	28.42
112.	186.10	261.	12.04
113.	52.55	262.	41.01
114.	40.04	263.	56.05
115.	18.00	265.	25.82
116.	54.20	266.	79.18
117.	68.06	267.	50.81
118.	62.23	268.	66.25
119.	28.99	269.	29.42
120.	148.23	270.	135.45
121.	84.64	271.	43.79
122.	46.89	272.	7.13
123.	134.07	273.	123.11
124.	94.01	274.	144.76
125.	19.55	275.	89.69
126.	76.59	276.	357.92
127.	97.18	277.	77.86
128.	59.35	278.	46.40
129.	28.86	279.	12.58
130.	199.07	280.	146.95
131.	24.88	281.	23.42
132.	127.93	282.	163.18
133.	159.65	283.	90.90
134.	72.68	284.	38.86
135.	104.57	285.	23.51
136.	144.08	286.	66.67
137.	158.23	287.	9.10
138.	45.24	288.	169.60
139.	72.82	289.	26.34
140.	46.35	290.	48.79
142.	112.57	291.	24.50
143.	39.57	292.	293.49
144.	32.14	293.	21.82
145.	45.76	294.	35.12
146.	88.83	295.	168.06

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
296.	193.61	345.	104.78
297.	15.34	346.	22.83
298.	47.39	347.	60.29
299.	62.13	349.	73.05
300.	222.68	350.	79.70
301.	89.85	351.	32.44
303.	58.52	352.	65.75
304.	43.31	353.	18.55
305.	62.26	354.	23.42
306.	29.26	355.	48.47
307.	33.29	356.	19.85
308.	83.61	357.	27.59
309.	35.87	358.	63.39
310.	43.09	359.	25.14
311.	16.54	360.	42.07
312.	42.69	361.	361.24
313.	40.51	362.	26.16
314.	9.43	363.	89.61
315.	15.36	364.	235.60
316.	215.52	365.	100.19
317.	74.40	366.	9.90
318.	109.57	367.	196.76
319.	43.47	368.	30.68
320.	84.82	369.	144.35
321.	114.30	370.	184.74
322.	35.52	371.	109.88
323.	45.70	372.	24.53
324.	100.06	373.	32.60
325.	66.09	374.	22.57
326.	133.10	375.	53.44
327.	32.61	376.	20.95
328.	19.97	377.	22.43
329.	18.14	378.	13.69
330.	67.52	379.	40.49
331.	41.22	381.	28.00
332.	54.38	382.	34.41
333.	105.37	383.	92.83
334.	316.44	384.	86.32
335.	44.50	385.	162.17
336.	157.61	386.	10.97
337.	15.50	388.	149.62
338.	221.92	390.	16.92
339.	66.47	392.	16.08
340.	19.18	393.	26.02
341.	64.02	396.	71.99
342.	188.62	400.	45.62
343.	14.47	401.	22.34
344.	45.71		

З місячних вкладок старих родів обезп. $31,644.45

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2.	2.97	196.	4.41
3.	1.82	204.	21.75
5.	7.46	206.	12.65
7.	3.42	207.	1.92
8.	3.06	213.	39.96
14.	16.42	217.	51.70
16.	8.98	218.	3.19
23.	1.34	219.	1.82
25.	23.06	221.	17.80
26.	4.25	223.	4.16
28.	1.24	229.	3.68
29.	11.46	234.	4.15
31.	4.54	237.	6.02
34.	4.58	239.	79.00
37.	5.61	242.	18.39
38.	5.87	243.	4.77
42.	9.25	245.	7.66
44.	10.49	246.	1.29
53.	1.69	247.	22.73
56.	9.25	248.	2.08
57.	5.87	253.	4.00
58.	4.17	255.	2.41
59.	1.47	266.	4.95
63.	4.16	267.	12.30
64.	2.41	270.	11.45
65.	39.28	271.	6.47
67.	2.68	276.	11.12
69.	4.33	277.	1.88
70.	7.81	278.	1.35
73.	3.38	281.	15.31
74.	2.46	282.	2.13
75.	1.66	284.	8.42
76.	6.61	286.	5.48
79.	11.24	292.	24.59
83.	9.53	295.	12.55
84.	2.41	300.	6.75
85.	8.95	301.	12.46
87.	23.77	308.	6.91
91.	10.87	309.	7.26
94.	27.04	316.	12.45
96.	2.33	318.	3.33
97.	29.69	321.	1.28
100.	17.05	322.	2.03
102.	27.14	323.	4.19
104.	1.26	324.	2.19
105.	1.66	325.	4.15
106.	7.14	326.	2.48
112.	7.35	327.	3.93
115.	4.36	333.	3.72
117.	5.81	334.	4.94
122.	9.00	336.	12.95
127.	6.54	337.	1.16
130.	13.48	338.	5.95
133.	15.02	343.	1.31
137.	6.82	345.	4.15
142.	2.71	346.	2.51
143.	7.96	347.	13.43
144.	16.82	349.	4.17
145.	4.15	350.	1.70
147.	25.88	351.	2.16
151.	9.69	357.	12.56
152.	1.45	359.	1.36
155.	4.15	361.	92.80
157.	2.37	363.	4.47
160.	51.75	365.	1.72
163.	14.36	366.	2.21
167.	9.25	367.	13.03
168.	2.37	369.	4.15
173.	74	371.	10.82
174.	4.15	372.	11.56
177.	44.17	373.	1.36
179.	7.83	375.	5.21
181.	2.68	382.	4.53
183.	7.25	383.	4.62
185.	5.26	385.	24.02
191.	2.16	388.	6.45
195.	6.59	400.	1.31

З місячних вкладок нових родів обезп.	$1,468.53
Разом від членів	$33,112.98
Процент від бондів	2,322.79
Процент від морґечів	4,184.52
Сплати морґечів	1,683.75

Сирітські части по бл. п.:

в. 28	Москалик Кость	400.00
в. 63	Турко Теодор	360.00
в. 275	Гречин Антін	400.00

Разом $42,464.04

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 4	Підлипчак Гр.	1,000.00
в. 28	Москаль Кость	1,000.00
в. 45	Крет Юрій	1,000.00
в. 63	Турко Теодор	1,000.00
в. 65	Ткач Йосиф	500.00
в. 99	Лукаш Петро	1,000.00
в. 155	Рибакевич Марія	500.00
в. 162	Геда Петро	1,000.00
в. 198	Мудрик Лука	1,000.00
в. 206	Рогожинська А.	500.00
в. 217	Нельтух Ілько	500.00
в. 234	Скоренький Т.	1,000.00
в. 254	Василь Йосиф	1,000.00
в. 275	Гречин Антін	1,000.00
в. 282	Гуменюк Евгенія	1,000.00
в. 306	Воробець Юрій	350.00
в. 336	Д-р Гнатишин М.	500.00
в. 344	Перусіч Стефан	1,000.00

Виплати з фонду запомогового:

в. 7	Пласконос Марта	50.00
в. 12	Павчак Федор	50.00
в. 28	Робак Стефан	50.00
в. 32	Нагроцький Каз.	50.00
в. 33	Бурдяк Анна	50.00
в. 34	Лозінська Катер.	50.00
в. 52	Рабець Юрій	75.00
в. 69	Фатюк Григорій	50.00
в. 77	Головід Анна	50.00
в. 77	Мисько Антін	50.00
в. 90	Сидор Анна	25.00
в. 103	Михальчишин М.	50.00
в. 103	Кейван Василь	50.00
в. 103	Гатала Андрій	50.00
в. 123	Шеник Іван	50.00
в. 135	Ґрисевич Йосиф	50.00
в. 139	Феркалюк Петро	50.00
в. 142	Лещак Стефан	50.00
в. 144	Фурек Марія	50.00
в. 146	Бугай Анна	25.00
в. 146	Ферлей Анастасія	50.00
в. 147	Тульба Ева	50.00
в. 162	Поташ Стефан	50.00
в. 171	Кушак Іван	50.00
в. 181	Гарматюк Стефан	50.00
в. 181	Шевчук Микола	75.00
в. 218	Сорока Анна	25.00
в. 237	Матковський Гр.	50.00
в. 239	Кучірка Яків	50.00
в. 257	Сокіл Михайло	50.00
в. 268	Липка Теодор	50.00
в. 281	Гамкало Григорій	50.00
в. 292	Качмар Дмитро	50.00
в. 295	Кулявець Теодор	50.00
в. 295	Яворська Татіянна	50.00
в. 307	Аркатин Текля	50.00
в. 308	Лоцуняк Евдокія	50.00
в. 308	Сокальський Дм.	50.00
в. 358	Фадек Марія	50.00
в. 400	Стебен Франко	50.00
в. 156	Проць Анастасія	50.00
в. 263	Заневич Іван	75.00
в. 372	Радванський Мих.	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

в. 29	Озога Григорій	500.00
в. 60	Олійник Ева	128.75
в. 102	Борило Микола	400.00
в. 166	Балігродська Гел.	211.88
в. 174	Михалко Мих.	280.00
в. 243	Нечай Андрій	265.50
в. 305	Гнатюк Василь	500.00

Виплати з фонду народного:

Свобода за праці	500.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,759.90
Л. Дж. Вулф, асекураційний знавець	2,500.00
Платня голов. уряду	590.00
Кошта подорожей, репрезентації і засідання гол. екзекутиви	362.10
Стейт Мд. за лайсенс	25.00
Чеймбер оф Камерс	25.00
Головний лікар	37.50
Видатки канцелярійні	46.19
Переплетня книг	7.00

Інвестиції готівки:

В морґечах	82,000.00

Позички на нові роди обезпечення:

в. 131	Ружицька Альфа	75.00
в. 276	Кметь Катерина	50.00

Грошеві звороти нових родів обезпечення:

в. 74	Поленік Юлія	75.09

Разом $109,338.91

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. березня остала	$425,142.37
Прихід за квітень	42,464.04
Разом	467,606.41
Розхід за квітень	109,338.91
Готівка з кінцем міс. квітня 1932 остає	$358,267.50

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 358,267.50
Морґечі	1,614,417.90
Бонди	687,249.50
Реальність	148,991.20
Позички	715.00
Разом	$2,809,641.10

Стан довжний:

Фонд посмертний	$2,077.110.69
„ резервовий	385,041.04
„ запомоговий	79,063.86
„ адміністрац.	24,591.07
„ народний	8,857.91
„ конвенційний	29,608.68
„ сирітський	205,367.85
Разом	$2,809.641.10

Мих. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за квітень 1932 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	27.00	164.	9.70
2.	17.10	165.	3.25
3.	9.70	167.	5.40
4.	2.48	168.	22.95
5.	7.88	169.	3.15
6.	1.35	170.	14.40
7.	23.20	171.	25
8.	19.58	172.	1.80
9.	22.65	173.	5.40
10.	4.50	174.	3.35
12.	2.25	175.	8.56
14.	1.80	177.	7.20
15.	2.50	178.	2.75
16.	9.30	179.	21.60
17.	6.50	181.	7.45
18.	7.20	182.	8.10
20.	7.20	183.	3.20
21.	9.45	185.	14.40
22.	15.30	186.	1.80
23.	2.48	187.	90
24.	17.10	188.	4.50
25.	2.95	189.	2.70
26.	4.30	191.	7.65
27.	2.30	192.	13.70
28.	21.20	193.	7.70
29.	19.60	196.	4.05
30.	8.33	197.	90
31.	16.05	198.	2.90
33.	5.40	200.	9.23
34.	8.33	201.	6.55
35.	2.05	203.	5.63
36.	3.25	204.	15.30
38.	13.75	205.	5.00
39.	11.48	206.	41.63
40.	3.60	207.	6.08
41.	2.26	208.	1.35
42.	9.45	209.	6.10
43.	4.05	211.	9.90
44.	14.85	212.	1.58
45.	14.40	213.	25.45
46.	1.15	214.	8.80
47.	3.60	217.	31.28
48.	7.00	218.	22.50
51.	1.13	219.	4.50
52.	90	220.	18.45
53.	4.73	221.	24.08
54.	3.85	223.	42.55
55.	7.20	225.	5.65
56.	20.25	226.	1.80
57.	10.80	227.	7.00
58.	12.85	228.	2.70
59.	13.10	229.	14.85
60.	2.93	230.	24.97
61.	7.20	231.	10.25
62.	6.55	232.	6.30
63.	15.30	233.	68
64.	7.90	234.	36.90
65.	28.80	235.	9.68
66.	1.58	236.	5.65
67.	13.50	237.	14.65
68.	2.48	238.	5.90
69.	3.38	239.	32.40
70.	13.95	240.	2.75
72.	8.05	241.	3.60
73.	8.33	242.	14.85
74.	1.60	243.	15.98
75.	20.93	244.	3.20
76.	26.10	245.	11.75
77.	6.52	246.	4.50
78.	4.05	247.	25.20
80.	5.20	248.	4.75
81.	7.00	250.	67
82.	7.20	251.	10.60
83.	15.08	252.	6.50
85.	15.10	253.	9.90
86.	8.35	254.	3.60
87.	16.88	255.	7.90
89.	3.60	256.	3.60
90.	27.25	257.	6.30
91.	32.40	259.	15.75
93.	3.85	260.	1.35
94.	19.80	261.	75
95.	9.25	262.	4.95
96.	18.90	263.	8.55
97.	22.95	265.	3.83
98.	5.40	266.	6.30
99.	24.75	267.	5.20
100.	6.30	268.	7.43
102.	35.55	269.	5.20
103.	10.21	270.	18.70
104.	17.10	271.	3.37
105.	13.75	273.	12.85
106.	6.30	274.	8.78
107.	3.20	275.	8.75
108.	8.80	276.	70.65
109.	13.05	277.	5.18
112.	13.75	278.	9.75
113.	2.25	280.	7.00
114.	7.04	281.	3.83
115.	90	282.	28.15
116.	9.00	283.	5.00
117.	2.28	284.	2.25
118.	2.05	285.	2.10
120.	17.55	286.	4.30
121.	12.60	288.	22.28
122.	25	289.	5.20
123.	10.13	290.	3.60
124.	15.75	292.	29.47
126.	90	293.	2.70
127.	12.60	294.	4.50
128.	6.15	295.	22.68
129.	2.05	296.	18.25
130.	11.48	297.	3.45
131.	75	298.	5.20
132.	13.95	299.	5.85
133.	6.53	300.	17.80
135.	5.40	301.	10.15
136.	21.60	303.	1.60
137.	19.13	305.	5.40
139.	4.95	306.	1.80
140.	7.95	307.	2.95
142.	18.90	308.	8.85
143.	4.20	309.	4.30
144.	4.10	310.	5.18
145.	4.30	312.	8.10
146.	9.45	314.	1.60
147.	49.72	316.	22.28
148.	3.85	317.	11.03
149.	2.48	318.	11.02
150.	11.50	319.	1.80
151.	12.10	320.	7.70
152.	5.25	321.	22.05
155.	42.55	322.	2.05
156.	16.65	323.	10.70
159.	8.55	324.	10.13
160.	9.00	326.	13.28
161.	12.20	327.	6.85
162.	2.50	328.	3.40
163.	7.20	329.	45

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
330.	3.60	360.	90
331.	7.00	361.	30.70
332.	7.43	362.	8.55
333.	8.35	363.	15.98
334.	26.50	364.	22.80
335.	3.70	365.	10.55
336.	20.65	366.	2.40
337.	1.40	367.	13.95
338.	18.00	369.	26.55
339.	8.23	370.	11.05
340.	2.70	371.	11.70
341.	6.53	372.	25
342.	28.35	373.	2.95
343.	2.25	374.	4.95
344.	4.73	375.	4.12
345.	8.35	377.	2.90
346.	5.20	378.	1.80
347.	6.15	379.	9.00
349.	10.60	381.	3.15
350.	2.03	383.	12.60
351.	2.95	384.	14.85
352.	6.60	385.	17.33
354.	67	386.	2.25
355.	4.05	388.	15.55
356.	1.80	392.	1.50
357.	4.05	396.	14.00
358.	3.10	400.	13.50
359.	4.70	401.	4.05

З місячних вкладок	$3,270.90
Процент від морґечів	135.00
Процент від бондів	75.00
Сплати бондів	3,062.00
Разом	$6,542.90

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 28	Пасічник Емілія	45.00
в. 276	Геряк Гелена	75.00
в. 295	Ільчишин Олекса	346.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	270.00
Свобода за Діточий Журнал	983.50
Видатки канцелярійні	16.00

Інвестиції готівки:

Доплачено до бондів	62.00
Інвестовано в морґечах	4,300.00
Разом	$6,097.50

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. березня остала	$100,555.54
Прихід за квітень	6,542.90
Разом	$107,098.44
Розхід за квітень	6,097.50
Готівка з кінцем міс. квітня 1932 остає	$101,000.94

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$101,000.94
Морґечі	109,952.50
Бонди	77,780.00
Разом	$288,733.44

Стан довжний:

Фонд посмертний	$207,190.13
„ адміністрац.	81,548.31
Разом	$288,733.44

Мих. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

ТАКЕ ВОНО.

Таке воно собі є
На цім божім світі:
Ми й сьогодня іще є
Немічно сповиті.
А за що закуті ми,
Це ми добре знаймо:
Якщо хочем свободи,
Її здобуваймо.
В інших людей так було,
Також саме мали,
А здобули свободу
Тай вільними стали.

Микола Семотюк.

— Ти маєш сльози в очах... Щож такого сталося? — питається хтось Шотляндця.

— Нічого, я мав прикру розлуку.

— Боже! З кимсь з родини чи з приятелів?

— Ні, з двома пенсами.

ВІДОЗВА

БІБЛІОТЕКИ ІМЕНИ С. ПЕТЛЮРИ.

Всі народи, що боролися за своє визволення, дбали про те, щоб ознайомити чужинців з своєю країною та зацікавити й прихилити на свою користь европейську думку. Для того вони утворювали не тільки політичні закордонні центри пропаганди, а й громадські та культурні установи, як от: школи, музеї, бібліотеки, театри, хори тощо.

Те робимо й ми, Українці. І нема тепер на світі країни, деб Українці не заманіфестували свого життя, викликаючи тим зацікавлення народу, серед якого жиють.

В Парижі вже четвертий рік існує Українська Бібліотека, створена на пошану памяти великого патріота — Симона Петлюри. За той час зібрано понад 10,000 книжок, не рахуючи преси та ріжних памяток. При Бібліотеці є також Музей памяти С. Петлюри.

Твориться ця установа силами еміґрації. Більш як 30,000 франків дали вже еміґранти. Але потреби з кожним роком більшають. Бібліотека розвивається, а в той же час книжки не оправлені, нема за що видати катальоґів.

Рада Бібліотеки покладала свої надії на жертвенність громадянства, і ці надії не завели: збірки 1930 р. дали 17.000, а р. 1931—12,500 франків. Цього року, з огляду на світову крізу, ми не можемо числити на таку суму, алеж Бібліотека мусить якось жити й розвиватися. Засоби мусять бути знайдені!

Кожен, кому ці рядки впадуть перед очі, нехай подумає не тільки про те, що Бібліотека має служити своїм і чужим, а ще й про те, що такою установою репрезентується наша нація з її скарбами духовними й матеріяльними. І коли чужинець прийде до Бібліотеки й ознайомиться зо всім, що представляє наша країна, тоді він признає наші змагання і справедливими, і гідними уваги та підтримки. Хіба не через незнання нас ми програли ще так недавно нашу справу?

Наш шлях ще довгий і трудний. І хочби як було нам тяжко, ми всі, як один, мусимо стати до підтримки наших кулутурних установ.

Рада Бібліотеки кличе Вас до підтримання Бібліотеки ім. С. Петлюри, яка знаходиться в Парижі, в світовому центрі культури й політики, де викувалась доля неодного народу.

Сьогодня дуже трудно дати гріш. Але мусимо. Мусимо понад усі труднощі. Деб Ви не були, обізвіться чимбудь. У Вас є книжки, ржні памятки — надішліть їх.

Бібліотека дістала в дарі 500 примірників „Збірника памяти С. Петлюри". Купіть його, й цим Ви дасте поміч Бібліотеці (ціна 1 доляр).

Купіть листівку з могилою С. Петлюри, або листівку бібліотеки, музею. Купіть відзнаку-тризуб, видану Бібліотекою.

Ставайте організовано до помочі установі. Коли Ви є членом Громади чи Товариства, подбайте зробити концерт, виставу на користь Бібліотеки. Підчас академій переведіть збірки на Бібліотеку.

Коли Ви священик, то в день смерти С. Петлюри відправте поминальну службу й нагадайте людям про Бібліотеку і скажіть, що вона буде вічним його монументом.

Коли Ви були в рядах армії УНР, то розкажіть іншим про цю боротьу, на чолі якої стояв Петлюра, і закличте до підтримки Бібліотеки.

Оподаткуйте себе невеличким річним датком, як це вже зробили інші. І коли Ви це зробите, то намовте до того й Вашого знайомого.

А в день смерти С. Петлюри — 25 травня — не забудьте, що в цей день Рада Бібліотеки кличе Вас, раз на рік, скласти свій даток на Бібліотеку.

Рада Бібліотеки: Голова **В. Прокопович;** члени: **І. Косенко, проф. О. Шульгин;** Секретар **Ген. О. Удовиченко,** Бібліотекар **І. Рудичів.**

Париж, квітень 1932.

Гроші й рекомендовані листи треба слати на імя Бібліотеки або бібліотекаря:

Mr. I. Rudicev,
41, rue de la Tour d'Auvergne,
Paris 9, France.

Скромна.

Чоловік до жінки: Знаєш, я вичитав нині в ґазеті, що щоби зодягнути всіх людей на світі, треба вовни з девятьсот міліонів овець. Цікавий я, скільки припаде на тебе?

Жінка: Для мене вистане один баран!